

**STAATSBLAD
van de
REPUBLIEK SURINAME**

WET van 8 april 2005, houdende vaststelling van regels betreffende het postvervoer (Postwet 2005)

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het, in verband met de liberalisatie van het Surinaams postvervoer, wenselijk is het volgende vast te stellen;

Heeft, de Staatsraad gehoord, na goedkeuring door De Nationale Assemblée, bekrachtigd de onderstaande wet:

Hoofdstuk 1. Begripsbepalingen

Artikel 1.

In deze wet en de hierop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. President : President van de Republiek Suriname;
- b. Minister : Minister belast met de zorg voor het postbeleid;

- c. brieven : alle bescheiden en op papier of vergelijkbare, daartoe geschikte stof gestelde mededelingen en berichten, al dan niet verpakt, (ook ingesproken berichten en diskettes), met uitzondering van gedrukte stukken, nieuwsbladen, bijvoegsels en braillestukken en met uitzondering van postwissels kwitanties, wisselbrieven en ander handelspapier
- d. postzendingen : brieven en andere geadresseerde zendingen, die de houder van de concessie ingevolge het bij of krachtens artikel 5 lid 1 bepaalde verplicht is te vervoeren;
- e. postvervoer : het geheel van handelingen er toe leidend, dat een ter verzending aangeboden postzending wordt afgeleverd;
- f. de akten van de U.P.U,
de U.P.A.E.P en de C.P.U : de algemene postverdragen van de Wereldpost-unie, (de U.P.U.) de Postale Unie voor Amerikaanse landen, Spanje en Portugal (de U.P.A.E.P.) en de Caraïbische Postale Unie, (de C.P.U.) de geldende internationale overeenkomsten gesloten door de lidlanden van deze organisaties alsmede de daarbij behorende reglementen;
- g. bilaterale overeenkomsten : met afzonderlijke staten gesloten bijzondere postverdragen;
- h. concessie : vergunning voor het doen van postvervoer in Suriname en van en naar gebieden buiten Suriname;

- i. algemene voorwaarden : door de houder van de concessie vastgestelde bedingen die in overeenkomsten ter zake van het postvervoer, bedoeld in artikel 5 lid 3 worden opgenomen.

Hoofdstuk 2. Bepalingen inzake de postale dienstverlening.

Artikel 2.

1. De Minister is bevoegd op aanvraag concessie te verlenen voor het verrichten van postvervoer, bedoeld in artikel 26. De aanvrager dient een naamloze vennootschap te zijn. De Minister kan daarbij algemene voorschriften vaststellen, welke de houder van de concessie bij uitvoering van het postvervoer, bedoeld in artikel 26, gehouden is op te volgen. Artikel 6 lid 2 is van overeenkomstige toepassing op deze voorschriften.
2. Deze voorschriften hebben betrekking op:
 - a. Het instandhouden van een goede postale dienstverlening;
 - b. Het verstrekken van informatie aan de Minister voor een goede uitvoering van het bij of krachtens deze wet bepaalde. Onverminderd het vorenstaande in dit onderdeel is de Minister bevoegd te allen tijde inlichtingen te vorderen, voorzover dit redelijkerwijs voor de vervulling van zijn taak nodig is. De houder van de concessie is verplicht de gevorderde inlichtingen te geven.
3. De voorschriften bevatten slechts verplichtingen ten aanzien van het door de houder van de concessie te bereiken resultaat en niet ten aanzien van de wijze van bedrijfsvoering om dit resultaat te bereiken.
Een besluit betreffende vaststelling of wijziging van de voorschriften wordt genomen met inachtneming van een bedrijfsmatige en op continuïteit gerichte exploitatie door de houder van de concessie.

4. De in lid 1 bedoelde algemene voorschriften worden in het Staatsblad van de Republiek Suriname bekend gemaakt. Hierin wordt tevens bepaald, welke bescheiden bij een concessieaanvraag dienen te worden overgelegd.

Artikel 3.

1. De Minister wijst de houder van de concessie aan, die naast het postvervoer bevoegd is tot:
 - a. uitgifte van Surinaamse postzegels, postzegelafdrukken en andere Surinaamse postwaarden;
 - b. het aan of op de openbare weg plaatsen van voor het publiek bestemde brievenbussen;
 - c. het postvervoer ten aanzien van brieven die elk afzonderlijk ten hoogste 100 gram wegen;
 - d. het doen van financiële transacties (waaronder postwissels) zoals omschreven in de overeenkomsten van de Wereld Post Unie (de U.P.U.) met gebruikmaking van moderne technologische ontwikkelingen en toepassingen (o.a. e-commerce, hybride mail) .
 - e. het verlenen en intrekken van vergunningen aan derden voor :
 - de verkoop van postzegels;
 - het in gebruik hebben van frankeermachines;
 - de uitoefening van een postagentschap.
2. Bij toepassing van lid 1, onder a, stelt de Minister de voorwaarden vast waaronder deze houder van de concessie bevoegd is overeenkomsten met derden aan te gaan ten aanzien van de verkoop van Surinaamse postwaarden.

Artikel 4.

1. De Minister wijst de houder van de concessie aan die voor de toepassing van de in artikel 6 lid 1 bedoelde akten gerechtigd is op te treden als Surinaamse postadministratie.

2. Alle financiële verplichtingen die verband houden met het lidmaatschap van de in lid 1 bedoelde postorganisatie en die niet behoren tot de normale exploitatiekosten van de houder van de concessie, komen ten laste van het Ministerie belast met het postbeleid.

Artikel 5.

1. Ter waarborging van een goede postale dienstverlening is de houder van de concessie verplicht om voor een ieder in Suriname het postvervoer binnen Suriname en van en naar gebieden buiten Suriname te verrichten, voorzover dit postvervoer betrekking heeft op postzendingen die in voor het publiek bestemde brievenbussen van de houder van de concessie zijn gedeponereerd of bij daartoe bestemde inrichtingen van de houder van de concessie zijn afgegeven.
2. Bij beschikking van de Minister kunnen nadere regels worden gesteld omtrent de omvang van het voor de houder van de concessie verplichte postvervoer alsmede omtrent de postvervoerdiensten. Ten aanzien hiervan kan onderscheid worden gemaakt tussen het postvervoer:
 - a. binnen Suriname;
 - b. van of naar andere landen.
3. De houder van de concessie weigert het in lid 1 bedoeld postvervoer indien dit :
 - a. strijdig is met de wet of gevaar oplevert voor personen of zaken;
 - b. strijdig is met de eisen die met het oog op een doelmatig postvervoer in de algemene voorwaarden zijn gesteld.
 Van deze weigering wordt schriftelijk kennis gegeven aan de afzender.
4. Van het besluit van weigering als bedoeld in lid 3, kan de belanghebbende binnen een maand nadat het besluit te zijner kennis is gebracht een vordering instellen bij de kantonrechter die in hoogste instantie beslist.

Artikel 6.

1. De houder van de concessie als bedoeld in artikel 4 is gehouden de voor Suriname bindende verplichtingen die uit de volgende overeenkomsten en verdragen voortvloeien na te komen :
 - akten van de Wereldpostunie (U.P.U.);
 - akten van de Postale Unie voor Amerikaanse landen, Spanje en Portugal (U.P.A.E.P.);
 - akten van de Caraïbische Postale Unie (C.P.U.);
 - bilaterale Overeenkomsten en andere verdragen of besluiten van volkenrechtelijke organisaties.
2. De Minister kan, na overleg met de Minister belast met het buitenlands beleid, aan de houder van de concessie voorschriften geven welke strekken tot:
 - a. het waarborgen van een goede toepassing van het eerste lid;
 - b. het verlenen van de nodige medewerking aan de Minister en de Minister belast met het buitenlands beleid bij de voorbereiding van verdragen en besluiten als bedoeld in lid 1 en het in verband daarmee te voeren internationale overleg.

Artikel 7.

1. De houder van de concessie kan de uit de concessie voortvloeiende rechten en verplichtingen geheel of gedeeltelijk aan een andere naamloze vennootschap of daarmee vergelijkbare rechtspersoon overdragen, indien de betreffende rechtspersoon:
 - a. is opgericht in overeenstemming met het recht van een van de lidstaten van de Caraïbische Gemeenschap (Caricom);
 - b. het recht tot de uitoefening van het exclusieve recht krachtens de concessie feitelijk uitoefent door middel van een onderneming die in Suriname gevestigd is of in Suriname een filiaal of bijkantoor heeft in de zin van artikel 14 van de Handelsregisterwet;

- c. een geplaatst kapitaal heeft dat voor tenminste 51 procent wordt verschaft door de houder van de concessie dan wel door een rechtspersoon die voldoet aan het onder a tot en met d bepaalde, en
 - d. een rechtspersoon is waarin de houder van de concessie dan wel de rechtspersoon, bedoeld onder c, de bevoegdheid heeft de meerderheid van de bestuurders te benoemen, te schorsen en te ontslaan.
2. De Minister kan, al dan niet onder het stellen van beperkingen, ontheffing verlenen van de in lid 1, onder c en d gestelde eisen; aan het stellen van beperkingen, kunnen voorschriften worden verbonden.
 3. In geval van toepassing van lid 1 of lid 2, is de houder van de concessie jegens de Minister verantwoordelijk. De rechtspersoon, bedoeld in het eerste of tweede lid, is jegens de houder van de concessie verplicht tot naleving van de ingevolge deze wet op de houder van de concessie rustende verplichtingen. De houder van de concessie geeft aan de rechtspersoon, bedoeld in lid 1 of lid 2, daartoe de nodige instructies die deze gehouden is op te volgen.
 4. De houder van de concessie deelt de Minister vooraf schriftelijk mee welke rechtspersoon op grond van lid 1 van dit artikel, de concessierechten zal uitoefenen; de Minister kan de houder van de concessie te allen tijde verzoeken om hem te informeren over de wijze waarop hij heeft verzekerd dat wordt voldaan aan het in lid 1 van dit artikel bepaalde.
 5. In de statutaire omschrijving van het doel van de rechtspersoon, bedoeld in lid 1, wordt aangegeven welke concessietaken door de desbetreffende rechtspersoon zullen worden vervuld.
 6. Onder toestaan als bedoeld in lid 1 wordt tevens begrepen het verlenen van medewerking aan overgang onder algemene titel.

Artikel 8.

1. De houder van de concessie is voor schade als gevolg van verlies, beschadiging of vertraagde aflevering van postzendingen in het kader van het postvervoer, bedoeld in artikel 26, binnen Suriname slechts aansprakelijk indien door de afzender gebruik wordt gemaakt van een wijze van postvervoer waarbij de postzending volgens daartoe in de algemene voorwaarden te stellen regels wordt geregistreerd.
2. De aansprakelijkheid bedoeld in het vorige lid bestaat niet indien de schade uitsluitend het gevolg is van een of meer van de volgende omstandigheden:
 - a. de aard of een gebrek van het vervoerde zelf;
 - b. onvoldoende verpakking van het vervoerde door een ander dan de houder van de concessie of diens ondergeschikten;
 - c. een oorzaak die aan de afzender kan worden toegerekend;
 - d. een oorlogshandeling of een gewapend conflict waarbij de toegankelijkheid in het geding is;
 - e. aanhouding op last van daartoe bevoegd gezag.
3. Vorderingen kunnen slechts worden ingediend door de afzender. Indien de schade is geleden door een ander dan de afzender, is de afzender van rechtswege bevoegd ten behoeve van die ander, hetzij op eigen naam hetzij als diens vertegenwoordiger, de vordering in te stellen.
4. De houder van de concessie kan zich niet beroepen op een uit de voorgaande leden van dit artikel voortvloeiende uitsluiting of beperking van zijn aansprakelijkheid, indien :
 - a. de schade is ontstaan uit zijn eigen handelen of nalaten;
 - b. de schade met opzet is veroorzaakt, of
 - c. roekeloos is gehandeld met de wetenschap dat uit dat gedrag waar-schijnlijk schade zal voortvloeien.

5. De houder van de concessie is slechts aansprakelijk voor schade terzake van het postvervoer van en naar gebieden buiten Suriname overeenkomstig de bepalingen van de akten van de Wereldpostunie of bilaterale overeenkomsten en andere verdragen of besluiten van volkenrechtelijke organisaties.

Artikel 9.

Onbestelbare brieven die niet aan de afzender kunnen worden teruggegeven kunnen, met inachtneming van de wettelijke regelingen terzake, slechts worden geopend op last van de Procureur-Generaal, uitsluitend ter verkrijging van de gegevens omtrent de afzender of de geadresseerde.

Artikel 10.

Beslag op postzendingen welke in het kader van het postvervoer, bedoeld in artikel 26, aan de houder van de concessie zijn toevertrouwd is slechts toegestaan in de gevallen waarvoor de wet een zodanig beslag uitdrukkelijk regelt.

Hoofdstuk 3. Vergoedingen.

Artikel 11.

1. De houder van de concessie is, ter dekking van de kosten in verband met het toezicht op het postvervoer en de daarmee verbonden werkzaamheden, jaarlijks een vergoeding verschuldigd aan de Staat.
2. De hoogte van de vergoeding wordt bij of krachtens staatsbesluit vastgesteld. Betaling geschiedt door middel van storting op een door of namens de Minister van Financiën aangewezen bankrekening.
3. Bij of krachtens staatsbesluit kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de vaststelling, betaling en invordering van de vergoeding.

Hoofdstuk 4. Administratieve organisatie; geheimhouding.

Artikel 12.

1. De Minister kan ten behoeve van het toezicht op het postvervoer bij beschikking een onder hem berustend dienstonderdeel instellen.
2. Alle binnen het in lid 1 bedoelde dienstonderdeel tewerkgestelde personen zijn landsdienaren.

Artikel 13.

1. Gegevens of inlichtingen omtrent een onderneming, welke in verband met enige werkzaamheid ten behoeve van de uitvoering van de taken als bedoeld in artikel 12 lid 1 of lid 2 zijn verkregen, mogen uitsluitend voor de uitvoering van die taken worden gebruikt.
2. In afwijking van lid 1 van dit artikel zijn de door de Minister aangewezen personen werkzaam bij het ingevolge artikel 12 lid 1 ingesteld dienstonderdeel bevoegd de, bij de uitvoering van de ingevolge lid 1 of lid 2 van dat artikel bedoelde taken, verkregen gegevens of inlichtingen te verstrekken aan een instantie die op grond van bepalingen in andere wetten is belast met de uitvoering van toezichthoudende taken, voorzover die gegevens of inlichtingen noodzakelijk zijn voor de uitoefening van de taken van die instellingen, mits:
 - a. de geheimhouding van de gegevens of inlichtingen in voldoende mate gewaarborgd is, en
 - b. voldoende is gewaarborgd dat de gegevens of inlichtingen niet zullen worden gebruikt voor een ander doel dan waarvoor deze zijn verkregen.
3. Indien de in lid 2 van dit artikel bedoelde instantie de bedoelde gegevens of inlichtingen ontvangt, onderzoekt zij of er in het onderhavige geval sprake is van een overtreding van de betreffende regels.

Hoofdstuk 5. Bestuurlijke handhaving.

Artikel 14.

Indien de houder van de concessie handelt in strijd met een verplichting gesteld bij of krachtens deze wet, kan de Minister bij beschikking een met redenen omklede bindende aanwijzing ter zake geven.

Artikel 15.

1. De Minister kan bij beschikking een administratieve boete van ten hoogste SRD 500,- (vijfhonderd Surinaamse dollar) opleggen aan de houder van de concessie, indien deze handelt in strijd met:
 - a. een verplichting gesteld bij of krachtens deze wet;
 - b. een verplichting gesteld bij of krachtens een door de Minister gegeven bindende aanwijzing.
2. De Minister legt geen boete op indien de houder van de concessie aan wie de overtreding kan worden toegerekend aannemelijk maakt dat hem van de overtreding geen verwijt kan worden gemaakt.
3. Bij de vaststelling van de hoogte van de boete houdt de Minister in ieder geval rekening met de ernst en de duur van de overtreding.

Artikel 16.

1. In de beschikking worden in ieder geval vermeld:
 - a. de te betalen geldsom;
 - b. de overtreding ter zake waarvan zij is gegeven, onder verwijzing naar het desbetreffend wettelijk voorschrift;
 - c. de in artikel 32 lid 2 onder b en c, bedoelde gegevens.

Artikel 17.

De Minister stelt de houder van de concessie, bedoeld in artikel 15, in de gelegenheid om binnen een termijn van twee maanden een bezwaarschrift in te dienen.

Artikel 18.

De werkzaamheden die verband houden met de uitvoering van artikel 15 tot en met 17 worden verricht door personen die niet betrokken zijn geweest bij de opstelling van het in artikel 32 bedoelde rapport en het daaraan voorafgaande onderzoek.

Artikel 19.

De werking van een beschikking als bedoeld in artikel 16 wordt opgeschort totdat de beroepstermijn is verstreken of, indien beroep is ingesteld, op het beroep is beslist.

Artikel 20.

Nadat de beschikking bedoeld in artikel 16 aan de houder van de concessie is uitgereikt wordt een uittreksel daarvan waarin vertrouwelijke bedrijfs- en fabricagegegevens niet zijn vermeld, gepubliceerd in het Advertentieblad van de Republiek Suriname en tenminste twee (2) in Suriname verschijnende dagbladen .

Artikel 21.

De bevoegdheid tot het opleggen van een boete vervalt indien ter zake van het feit op grond waarvan de boete kan worden opgelegd, tegen de betrokkene een strafvervolging is ingesteld en het onderzoek ter terechtzitting een aanvang heeft genomen, dan wel het recht tot strafvordering is vervallen ingevolge artikel 100 van het Wetboek van Strafrecht.

Artikel 22.

Het recht tot strafvordering vervalt indien de Minister aan de betrokkene ter zake van hetzelfde feit een boete heeft opgelegd.

Artikel 23.

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 15 tot en met 22, kan de Minister een verleende concessie met onmiddellijke ingang intrekken, indien blijkt dat:
 - a. ter verkrijging van de concessie onjuiste gegevens zijn verstrekt;
 - b. de houder van de concessie niet voldoet aan de aan de concessie verbonden voorschriften of voorwaarden.
2. De Minister kan in geval van handelen in strijd met een ingevolge artikel 15 lid 1b, gegeven bindende aanwijzing besluiten tot intrekking van de concessie na verloop van de in die aanwijzing vastgestelde termijn.
3. Een besluit tot intrekking wordt schriftelijk aan de houder van de concessie medegedeeld. Het besluit is met redenen omkleed.

Hoofdstuk 6. Beroep op de President.

Artikel 24.

1. Tegen een besluit van de Minister ingevolge enige bepaling van deze wet genomen, kan de belanghebbende binnen dertig dagen nadat een afschrift van zulk besluit aan hem tegen ontvangstbewijs is uitgereikt, beroep instellen bij de President.
2. Het beroep op de President wordt ingesteld door indiening van een met redenen omkleed beroepschrift.
3. De President beslist in hoogste instantie over het besluit van de Minister. De uitspraak van de President is met redenen omkleed.
4. De President beslist binnen zes maanden op het beroep.

Artikel 25.

Bij Staatsbesluit kunnen nadere regels worden gesteld omtrent de uitvoering van het in dit hoofdstuk bepaalde.

Hoofdstuk 7. Verbods –en Strafbepalingen.

Artikel 26.

Het verrichten van postvervoer binnen Suriname alsmede van en naar gebieden buiten Suriname is anders dan krachtens concessie verboden ten aanzien van brieven.

Artikel 27.

Het verbod, bedoeld in artikel 26, is niet van toepassing op het postvervoer ten aanzien van brieven die :

- a. worden vervoerd in opdracht van de houder van de concessie;
- b. anders dan bedrijfsmatig worden vervoerd door of in opdracht van één natuurlijk persoon, of van één rechtspersoon of onderdeel daarvan, mits van één afzender afkomstig;
- c. kennelijk bestemd zijn om te worden vervoerd door de houder van de concessie dan wel te worden afgeleverd na het postvervoer bedoeld in artikel 26;
- d. uitsluitend betrekking hebben op voorwerpen waarmee zij worden vervoerd, dan wel dienen als kwitanties, wisselbrieven of andere handelspapieren die worden vervoerd in verband met daarop in te vorderen of uit te betalen geldbedragen;
- e. in hoofdzaak tekst bevatten uitgevoerd in voor blinden bestemde tekens; of
- f. worden vervoerd met een ontheffing als bedoeld in artikel 33.

Artikel 28.

1. Het is anders dan krachtens concessie verboden:
 - a. formulieren in gebruik bij de houder van de concessie en postzegels met daarop de vermelding "Suriname" te vervaardigen, te verspreiden of ter verspreiding in voorraad te hebben, anders dan na toestemming van de houder van de concessie en met inachtneming van de ter zake geldende wettelijke regelingen;
 - b. voor het publiek bestemde brievenbussen aan of op de openbare weg te plaatsen.
2. Het is verboden Surinaamse postzegels, postzegelafdrukken of andere Surinaamse postwaarden op zodanige wijze te bezigen, dat zij ten onrechte de indruk kunnen wekken, dat de bescheiden of voorwerpen waarop zij voorkomen, door de houder van de concessie behandeld zijn of van de houder van de concessie afkomstig zijn.

Artikel 29.

1. Overtreding van de artikelen 26, 28 lid 1 onder a en 28 lid 2 wordt, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaar of een geldboete van de 5^e (vijfde) categorie.
2. De in dit artikel strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven.

Artikel 30.

1. Met het opsporen van de bij deze wet strafbaar gestelde feiten zijn, behalve de bij artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen personen belast de daartoe door de Minister in overleg met de Minister belast met justitiële aangelegenheden aangewezen personen werkzaam bij de houder van de concessie alsmede bij het dienstonderdeel, bedoeld in artikel 15. Afschrift van de processen-verbaal wordt gezonden aan de houder van de concessie.

2. De opsporingsambtenaren zijn bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun afgifte vorderen.
3. Van de inbeslagneming van een postzending onder de houder van de concessie wordt kennis gegeven aan de geadresseerde, tenzij de inbeslagneming is geschied op last van de Procureur-Generaal, in welk geval slechts die de kennisgeving kan doen.

Artikel 31.

Indien de ambtenaren in het kader van het onderzoek, bedoeld in artikel 30, een redelijk vermoeden hebben dat een natuurlijk persoon of een rechtspersoon een overtreding heeft begaan, is er geen verplichting aan de zijde van die natuurlijk persoon of rechtspersoon terzake een verklaring af te leggen. De betrokkenen worden hiervan in kennis gesteld voordat aan hen mondeling om informatie wordt gevraagd.

Artikel 32.

1. Indien ambtenaren vaststellen dat een overtreding is begaan, maken zij daarvan een rapport op.
2. In het rapport worden in ieder geval vermeld:
 - a. de overtreding, onder verwijzing naar het desbetreffend wettelijk voorschrift;
 - b. een aanduiding van de plaats waar en het tijdstip waarop de overtreding is begaan;
 - c. de feiten en omstandigheden op grond waarvan is vastgesteld dat een overtreding is begaan.
3. Een afschrift van het rapport wordt toegezonden aan de betrokkene, bedoeld in artikel 15.

4. Op verzoek van de belanghebbende die het rapport wegens zijn gebrekkige kennis van de Nederlandse taal onvoldoende begrijpt draagt de Minister er zoveel mogelijk zorg voor dat de inhoud van het rapport aan de betrokkene wordt medegedeeld in een voor hem begrijpelijke taal.

Hoofdstuk 8. Bijzondere bepalingen.

Artikel 33.

1. De Minister is, in geval van buitengewone omstandigheden als bedoeld in artikel 23 van de Grondwet, bevoegd van het in artikel 26 gestelde verbod ontheffing te verlenen indien de houder van de concessie in dit vervoer niet kan voorzien.
2. Aan een ontheffing kunnen voorwaarden en voorschriften worden verbonden, welke in verband met de buitengewone omstandigheden redelijkerwijs nodig zijn.
3. De Minister is bevoegd om voor het verlenen van de ontheffing een recht te heffen.

Artikel 34.

1. In bijzondere omstandigheden in verband met de handhaving van de internationale rechtsorde of met de internationale betrekkingen is de Minister bevoegd in overeenstemming met de Minister belast met het buitenlands beleid aan de houder van de concessie aanwijzingen te geven met betrekking tot het postvervoer, bedoeld in artikel 6 lid 1, van of naar gebieden buiten Suriname.
2. De houder van de concessie is verplicht de krachtens lid 1 van dit artikel, in overeenstemming met de Minister belast met defensie-aangelegenheden, aangewezen autoriteiten, alle medewerking te verlenen, daaronder begrepen het uitvoeren van door die autoriteiten gegeven opdrachten.

3. Indien de houder van de concessie of een exploitant van middelen van openbaar vervoer als gevolg van aanwijzingen gegeven krachtens lid 1 van dit artikel, onevenredig financieel nadeel ondervindt, kent de Minister de betrokkenen een naar billijkheid te bepalen vergoeding toe.

Artikel 35.

De Minister geeft aan de houder van de concessie voorschriften ten aanzien van de door deze te nemen organisatorische en personele maatregelen met betrekking tot de voorbereiding van het postvervoer, bedoeld in artikel 6 lid 1, in bijzondere omstandigheden als bedoeld in artikel 34 en de door deze daarover aan de Minister te verstrekken informatie. De Minister bepaalt in die voorschriften welke kosten van de uitvoering ten laste van de houder van de concessie dienen te komen.

Hoofdstuk 9. Overgangs- en Slotbepalingen.

Artikel 36.

1. De Postwet (S.B. 1993 no. 33) en de Wet Surpost (S.B. 1993 no.34) alsmede alle ter uitvoering daarvan gegeven regelingen en voorschriften vervallen bij de inwerkingtreding van deze wet..
2. De vermogensbestanddelen, die volgens vaststelling van een in Suriname werkzame accountant per datum van oprichting van de Naamloze Vennootschap Surpost worden toegerekend aan het Surinaams Postbedrijf Surpost, bedoeld in artikel 2 van de Wet Surpost (S.B. 1993 no. 34), gaan op de oprichtingsdatum van rechtswege en onder algemene titel over op de Naamloze Vennootschap Surpost.

3. Voor de heffing van inkomstenbelasting wordt op de openingsbalans van de Naamloze Vennootschap Surpost geen goodwill opgenomen met betrekking tot de overgegang vermogensbestanddelen.
4. De rechtsbetrekkingen die ten gevolge van het bepaalde in lid 2 van dit artikel ontstaan tussen de N.V. Surpost en een derde die tot het tijdstip van overgang van de in dat lid bedoelde vermogensbestanddelen gebruik maakte van de diensten van het Surinaams Postbedrijf Surpost, blijven, voor zolang tussen de N.V. Surpost en die derde geen andere voorwaarden van toepassing zijn, op overeenkomstige wijze beheerd door de voorwaarden die op het tijdstip van overgang op die rechtsbetrekkingen van toepassing waren.
5. De Minister belast met de zorg voor het postbeleid wordt opgedragen de vereiste opgaven te doen ter inschrijving in de openbare registers van bedoelde overgang van rechten en verandering van te naamstelling.

Artikel 37.

1. Deze wet kan worden aangehaald als : Postwet 2005.
2. Zij wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
3. Zij treedt op een door de President te bepalen tijdstip in werking.
4. De Minister belast met de zorg voor het postbeleid is belast met de uitvoering van deze wet.

Gegeven te Paramaribo, de 8ste april 2005,

R. R. VENETIAAN

Uitgegeven te Paramaribo, de 25ste april 2005
De Minister van Binnenlandse Zaken

U. JOELLA-SEWNUNDUN

Wet van 8 april 2005, houdende vaststelling van nieuwe regels betreffende het postvervoer (Postwet 2005)

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMEEN

Deze wet dient als sluitstuk van het proces van liberalisatie van het postvervoer in Suriname. Met inachtneming van het bepaalde in artikel 2 lid 2 van het Besluit Taakomschrijving Departementen van 1991 (S.B. 1991 no.58, zoals gewijzigd bij S.B. 2002 no.16) zal door de Minister van Financiën de naamloze vennootschap Surpost, afgekort N.V. Surpost worden opgericht. Hierdoor zal uiting worden gegeven aan het oogmerk om het Surinaams postbedrijf in staat te stellen als marktpartij deel te nemen aan het economisch verkeer.

De tot heden bestaande postregelingen hadden allen betrekking op het handelen van het postbedrijf vanuit een monopoliepositie. Gelet op het gegeven, dat door de omzetting van het bedrijf in een naamloze vennootschap het staatsingrijpen in het bedrijf is geminimaliseerd, waardoor het ook derden is toegestaan deel te nemen in het kapitaal ervan en aldus zeggenschap uit te oefenen over het bedrijfsbeleid, is het thans nodig regelingen te treffen aangaande de randvoorwaarden voor het bedrijfsgebeuren en de markt.

Deze regelingen hebben betrekking op de bevoegdheid van de Minister tot het verlenen van postconcessies alsmede op het toezicht op de naleving daarvan. Ten behoeve van bedoeld toezicht is in artikel 12 een delegatiebepaling opgenomen, op grond waarvan een nieuw, onder de Minister berustend dienstonderdeel kan worden ingesteld. Door plaatsing van dit dienstonderdeel onder de directe verantwoordelijkheid van de Minister wordt beoogd aan te geven, dat het niet gaat om attributie van autonome bevoegdheden aan een nieuw ingesteld staatsorgaan, maar om het instellen van een werkarm, ten behoeve van deskundige ondersteuning van de Minister bij de vervulling van zijn wettelijke taken binnen het kader van het regeringsbeleid. Aldus kan aan de term toezicht een inhoud gegeven worden die vanuit observaties in het werkveld een betere bijdrage kan leveren aan het verder ontwikkelen van de sector.

Naast het meer negatief toezicht in de zin van het opleggen van sancties kan aldus ook aandacht worden besteed aan het signaleren van ontwikkelingen die aanleiding kunnen vormen het beleid ten aanzien van de sector te herzien.

De rechtspositie van de bij dit dienstonderdeel tewerkgestelde personen zal, door hun benoeming tot landsdienaar, zoals voor alle ambtenaren worden beheerst door de bepalingen van de Personeelwet. Te noemen valt de in artikel 38 van de Personeelwet aan alle landsdienaren opgelegde verplichting tot geheimhouding. Als sanctie op schending hiervan kunnen tuchtstraffen worden opgelegd, maar is het ook mogelijk strafvorderlijke maatregelen te treffen ingevolge het bepaalde in de artikelen 332 en 333 van het Wetboek van Strafrecht.

Ook de benoeming van het personeel zal geschieden volgens de voor alle ambtenaren geldende regels.

Naast de verplichting tot geheimhouding voor individuele personeelsleden is er ten behoeve van de bescherming van gegevens van ondernemingen een artikel 14 opgenomen, inhoudende een verbod om gegevens aan te wenden voor andere doeleinden dan waarvoor deze zijn verkregen. Een uitzondering is gemaakt voor het geval dat een andere toezichthoudende instantie bedoelde gegevens nodig heeft. In dat geval wordt ook aan die andere instantie een zorgplicht opgelegd, namelijk om te bewaken dat geheimhouding wordt betracht en dat de gegevens niet worden aangewend voor andere doeleinden.

Het belang van bescherming van verkregen gegevens wordt dermate zwaar bevonden, dat aan overtreding van de bepaling strafrechtelijke sancties zijn verbonden in artikel 29.

Verder dient er opgemerkt te worden, dat het, doordat de markt wordt opengesteld voor andere deelnemers, nodig is dat de Staat, in de persoon van de Minister, een zekere bevoegdheid behoudt tot regulering van de markt ter waarborging van het algemeen belang, met name tot uiting komend in de behoeften en noden van de individuele burger c.q. de consument. Het is bijvoorbeeld niet ondenkbaar dat aanbieders onderling afspraken maken ter beïnvloeding van prijzen, die niet overeenkomen met hetgeen onder de gegeven omstandigheden als redelijk kan worden beschouwd.

Bovendien vergt de vervulling van kerntaken van de staat, zoals de verzorging van voorzieningen van openbaar nut, dat de mogelijkheid tot ingrijpen door de centrale overheid wordt behouden.

Voorts is het nodig dat de staat de belangen van de samenleving onder buitengewone omstandigheden kan blijven dienen c.q. beschermen. Gelet op deze overwegingen dienen mogelijkheden tot ingrijpen voor de verantwoordelijke staatsorganen te worden ingebouwd.

Hoofddlijn binnen de onderhavige wet is, dat de Minister het regeringsbeleid aangaande het postvervoer uitvoert. Hij zal in het kader daarvan bevoegd zijn postconcessies te verlenen en in te trekken. Verder behoort het tot zijn taak toe te zien op de naleving van de Postwet en de uitvoeringsregelingen daarvan in het algemeen en vergoedingen vast te stellen voor verleende postconcessies. Indien nodig, kan hij een administratieve boete opleggen aan de concessiehouder die de voorschriften, opgelegd ingevolge enige bepaling van deze wet, niet naleeft. Tegen besluiten van de Minister wordt beroep opengesteld bij de President.

II. Artikelsgewijze toelichting

Het begrip brieven in artikel 1 onder c werd reeds in de Postwet van 1993 aangepast door de zinsnede “en op papier, perkament of soortgelijke stoffen gestelde mededelingen en berichten” te vervangen door een formulering die enige ruimte laat aan de ontwikkelingen op het gebied van informatiedragers. Zo vallen ook ingesproken berichten en diskettes vanaf 1993 onder de definitie van brieven.

Het begrip vervoer, zoals bedoeld in artikel 1 onder e is letterlijk overgenomen uit de memorie van toelichting van de Postwet S.B 1993 no 33 te weten : “de in het vervoersproces te onderscheiden fasen als buslichting, sortering, transport en bestelling zijn elk afzonderlijk aan te merken als (onderdelen van het) vervoer.

Het gaat hierbij om het fysieke vervoer van postzendingen.

Het elektronisch transport van informatie is geregeld in de “ Telegraaf en Telefoonwet 1945”. Dit laat uiteraard onverlet dat het Postbedrijf in het vervoersproces mede gebruik kan maken van elektronische technieken.

Hierbij valt te denken aan faxpostdienst en telepostdienst.

Onder het begrip “postzending kan echter wel vallen, een kopie of weergave elektronische post” .

Alles wat gesteld is met betrekking tot de Telegraaf en Telefoonwet 1945 geldt mutatis mutandis voor de Wet Telecommunicatievoorzieningen 2004 (S.B. 2004 no. 151)

In artikel 3 is de bevoegdheid van de Minister vastgelegd om een afzonderlijk besluit te nemen inzake de aanwijzing van de houder van de concessie die bevoegd is tot uitgifte van Surinaamse postzegels, postzegelafdrukken en andere Surinaamse postwaarden. Een afzonderlijk besluit kan hij tevens nemen ten aanzien van de vraag welke houder van de concessie bevoegd is tot het aan of op de openbare weg plaatsen van voor het publiek bestemde brievenbussen. Voor brieven die elk afzonderlijk 100 gram wegen dient de Minister, ter uitvoering van internationale afspraken, een individuele houder van de concessie aan te wijzen die bevoegd is tot het vervoer daarvan. Naar aanleiding daarvan is in artikel 3 lid 1, onder c een verplichting voor de Minister opgenomen tot aanwijzing van de houder van de concessie die deze bevoegdheid mag uitoefenen.

Het wordt niet uitgesloten, dat aan dezelfde houder van de concessie meerdere van de in dit artikel aangegeven bevoegdheden worden toegekend.

In artikel 3 lid 1 onder d wordt uitdrukking gegeven aan het van oudsher verrichten van financiële transacties door de Post. Genoemd worden : de Girodienst en de Postwisseldienst, alsmede het Sparen.

Deze financiële transacties zijn verankerd in afzonderlijke overeenkomsten van de U.P.U.

In 1994 werd in Seoul op het vijfjaarlijks U.P.U-Congres resolutie C 61 aangenomen welke een actieplan inhield om de Postale Financiële Diensten nieuw leven in te blazen.

Op het Congres te Beijing in 1999 werd in resolutie C38 besloten tot het aannemen van de einddocumenten voor de nieuwe Postale Financiële Diensten t.w. :

- the Postal Payment Services Agreement;
- the Regulations of the Postal Payment Services Agreement;

De producten welke door de Post volgens de Postal Payment Services Agreement (artikel 2) geleverd mogen worden zijn :

- Money Order
- Transfer
- Postcheque
- Other services

De marketing van de ontwikkelingen binnen de Post-Industrie en op technologisch gebied en de toepassing van de juiste ontwikkelingsstrategieën, moeten het postbedrijf in staat stellen te anticiperen op vraag en aanbod naar nieuwe producten.

Ingeval van weigering op grond van wetsovertreding of gevaar voor personen of zaken, artikel 5 lid 3, is de kantonrechter in hoogste instantie bevoegd te oordelen op een vordering van belanghebbende, omdat de beoordeling betrekking heeft op objectieve rechtsfeiten.

Hoewel ten aanzien van het tarief geen uitdrukkelijke bepaling in de wet is opgenomen, is door de bepaling in artikel 6 lid 1 iedere houder van een concessie verplicht in het postvervoer tussen Suriname en andere landen de regels na te leven die voortvloeien uit de akten van de Wereldpostunie, de Postale Unie voor Amerikaanse landen, Spanje en Portugal, de Caraïbische Postale Unie, de bilaterale overeenkomsten en andere verdragen, evenals uit besluiten van volkenrechtelijke organisaties.

Voor de daarbij vastgestelde categorieën van postvervoer zijn in dat verband concrete afspraken gemaakt, waarbij de hoogte van de tarieven in de vorm van richtlijnen is uitgedrukt in Special Drawing Rights, vastgesteld door het Internationaal Monetair Fonds. De herleiding tot Surinaamse bedragen geschiedt in het algemeen door middel van de koppeling van deze Special Drawing Rights aan de Amerikaanse dollar.

De tarieven voor het binnenlands postvervoer zijn in beginsel vrij. Nochtans is tussen de overeenkomende staten een meldingsplicht overeengekomen tegenover bovenbedoelde organisaties.

Zoals hierboven opgemerkt, staat in deze wet voorop, dat de bemoeienis van de Staat met het postvervoer wordt geminimaliseerd, hetgeen tot gevolg heeft dat aanbieders met kwaliteiten als snelheid, wijze van afhandeling, tarifiering en dergelijke in competitie de keus van de klant kunnen trachten te beïnvloeden.

Bij het formuleren van de nieuwe wet is zoveel mogelijk uitgegaan van de Postwet van 1993. Daaraan zijn bepalingen toegevoegd, die betrekking hebben op de openstelling van de markt, evenals de verruimde mogelijkheden van toezicht die aan de Minister zijn toegekend.

De Minister kan naar bevind van zaken ten behoeve van het te houden toezicht een nieuw dienstonderdeel instellen zoals vermeld in artikel 12. De werkzaamheden van dit orgaan zullen naar de omstandigheden en behoefte worden bepaald.

Bovendien is het uitgangspunt geweest, dat de nieuwe wet dient aan te sluiten op de bestaande Surinaamse wetgeving en maatschappelijke verhoudingen.

Verder is gekozen voor een eigen procedure van administratief beroep. Gelet op de keus om het postbeleid niet te delegeren aan uitvoeringsorganen van de regering, is voor personen die genomen besluiten wensen te bestrijden, beroep op de President opengesteld (artikel 24).

Artikel 26 verbiedt alle postvervoer aan anderen dan de houder van de concessie ten aanzien van brieven in het algemeen. Door aan dit postvervoer de verlening van een concessie, met daaraan gekoppeld een vervoersplicht, te verbinden, wordt beoogd de consument zeker te stellen van een daadwerkelijke postbezorging.

Bij de strafbedreiging in artikel 29 is aansluiting gezocht bij het bepaalde in artikel 268 van het Wetboek van Strafrecht en de Algemene Geldboetewet. In artikel 36 is bepaald, dat de vermogensbestanddelen van het bij Wet van 4 april 1993 (S.B. 1993 no. 34) opgerichte Surinaamse Postbedrijf Surpost, dus van de publiekrechtelijke rechtspersoon, na overgang op de N.V. Surpost gelden als storting op het geplaatst kapitaal van de vennootschap. De overgang geschiedt onder algemene titel en van rechtswege. Derhalve is hiervoor geen nadere rechtshandeling vereist. De overgang onder algemene titel houdt in, dat alle activa en passiva overgaan.

Verder bepaalt artikel 36 lid 3, dat op de openingsbalans van de N.V. geen goodwill wordt opgenomen met betrekking tot de overgegangene vermogensbestanddelen. Doel van deze bepaling is de overgang zoveel mogelijk fiscaal neutraal te doen plaatsvinden, zodat de NV zonder bijkomende belastingverplichtingen treedt in de vermogenspositie die de publiekrechtelijke rechtspersoon had.

Daarnaast is in dit artikel een bepaling opgenomen met betrekking tot rechtsbetrekkingen die eerder met derden waren aangegaan. Deze blijven van kracht totdat daarvoor, indien nodig, andere voorwaarden zijn overeengekomen of vastgesteld.

Paramaribo, 8 april 2005,

R. R. VENETIAAN